

Abstrakt

Práce se věnuje problému praktického souzení (souzení ve vztahu k jednání) u Hannah Arendtové a Hans-Georg Gadamera. Přes odlišnost přístupů, výchozích perspektiv a motivací obou autorů se snažím ukázat možné styčné plochy. K problému se snažím přistoupit systematicky, ač u zvolených autorů, zejména u Hannah Arendtové, problém souzení systematicky zpracován není: úvahy o soudnosti u Arendtové zůstaly nedokončené. Práce je členěna do tří tematických oddílů. Zkoumám problém vztahu soudnosti a pravidel; otázku platnosti soudů zejm. v oblastech etiky a politiky a konečně problém vztahu souzení (a soudícího) k okolnímu společenství a druhým lidem. Práce se také snaží zhodnotit způsob, jakým Hannah Arendtová interpretuje Kantovu koncepci estetického souzení a zmiňuje také kritiku, která přichází ze strany Gadamera. Ve třetí části práce se dostávám k tématům, které souvisí se samotným problémem již volněji, ale které otevírají některé méně známé oblasti myšlení obou autorů. Řeč je o problému solidarity a otázce vztahu souzení a odpovědnosti: vůči druhým a vůči světu.